Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 88 (588) ♦ П'ятниця, 14 травня 1993 року ♦ Ціна 8 крб.

Що підписано пером

Тегеран і Київ і надалі розвиватимуть всебічні відносини між двома країнами, що стане важливим чинником зміцнення незалежності Держави Україна, заявив Голова Верховної Ради України І.Плющ на прес-конференції після закінчення зустрічі з Президентом Ірану Алі Акбаром Хашемі-Рафсанджані.

Торішній візит до Тегерана Президента України Л.Кравчука і досягнуті в його ході домовленості відкрили нову сторінку в історії відносин двох держав, відзначив І.Плющ.

У свою чергу, Хашемі-Рафсанджані підкреслив, що в обох державах є тверда політична воля до зміцнення всебічних зв'язків. Реалізація вже досягнутих угод, особливо в галузі енергетики і транспортування газу, є яскравим підтвердженням того.

Шановні читачі!

Преса України в скрутному становищі. Не вистачає паперу, не вистачає й коштів на папір, оплату послуг зв'язківців, видавництв. Важкі умови, які склалися для преси, повною мірою стосуються і «Голосу України».

За нинішніми цінами річна передплата на нашу газету має бути 6 тисяч крб.

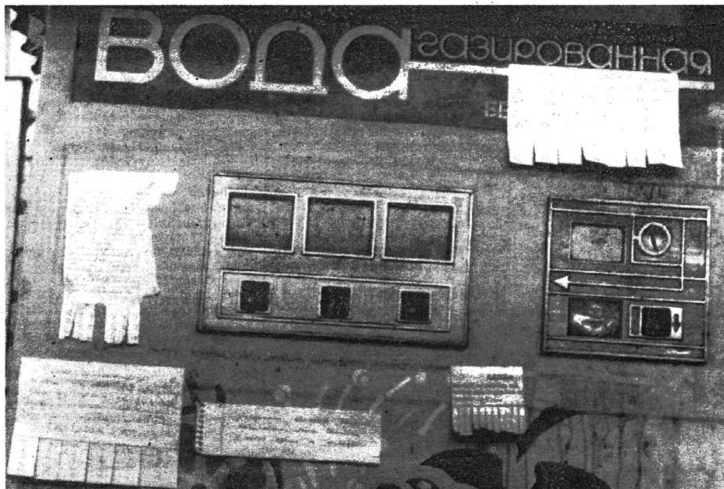
І все ж ми не хочемо оголошувати нову передплату на друге півріччя. А пропонуємо інший варіант. Наші нинішні передплатники, які обрали «Голос України» на весь 1993 рік, мають доплатити у своїх поштових відділеннях по 1000 карбованців і це гарантує їм отримання газети протягом другого півріччя. (Аби не виникало непорозумінь, плутанини у поштових відділеннях, нагадуємо для них, що ця інформація надходила (для Києва) за № 49-04-3845 від 23.04.93р., (для республіки) за № 1760 від 26.04.93 р.). А нові передплатники мають оформляти собі доставку газети за цінами: на півроку — 3 тисячі карбованців, на квартал — 1500 карбованців, на місяць — 500 карбованців. І доплата 1000 крб., і нова передплата на II півріччя приймаються до 12 червня усіма відділеннями зв'язку України.

Нагадуємо індекс. Видання українською мовою — 60955, російською — 60997.

Напад на депутата

12 травня двоє невідомих напали на голову кримського Агропрому, співголову партії Економічного відродження Криму, народного депутата республіки Крим Володимира Єгудіна, жорстоко побили його. З тяжкими травмами потерпілого госпіталізували в нейрохірургічне відділення республіканської лікарні.

Це сталося вранці, коли Єгудін ішов на роботу. Після вчинення злочину невідомі одразу ж сіли в автомобіль — і зникли. Ведеться слідство. Це вже не перший напад на народного депутата республіки Крим.

Читайте в номері

5

За запасами прісних вод на душу населення серед країн СНД ми поступаємося лише Туркменистану з його Кара-Кумами. Зате за концентрацією промисловості нам немає рівних.

Проблема питної води в Україні — тема інтерв'ю

ДЕ ВОДИ НАПИТИСЯ?

Енергетики Придніпровської ДРЕС — Кабінету міністрів та іншим владним структурам

Вкрай тяжке становище робітників Придніпровської ДРЕС спонукає нас говорити про це на весь голос.

Постійне підвищення протягом цього року цін на промислові товари і продукти при замороженій заробітній платі призвело до того, що робітники основної державної галузі народного господарства не в змозі забезпечити свої сім'ї продуктами і одягом.

Заробітна плата за квітень в середньому склала 22 тис. крб. На цю подачку неможливо прогодувати сім'ю, не кажучи вже про купівлю одягу. А такі товари, як меблі, пральні машини, холодильники, телевізори — за межами мрій.

Створення молодих сімей, придбання майна першої потреби стало неможливе.

(Закінчення на 5-й стор.).

Конгрес воскрес!

Як повідомив нашому кореспондентові голова оргкомітету по проведенню конгресу українців Севастополя, головний редактор газети «Флот України» Ю.Тимощук, міськвиконком дав дозвіл на проведення конгресу 29 травня. Конгрес мав відбутися ще 28 березня, але тоді міськрада під тиском антиукраїнських сил встановила тримісячний мораторій на всі масові громадсько-політичні заходи. Трохи згодом прокурор опротестував це рішення. Отже, конгрес відбудеться. Назву його трохи змінено — «Конгрес громадян України м.Севастополя». Мається на увазі, що учасниками будуть громадяни України, незалежно від національності.

Однодумці — без брудершафту

У Києві побував Хельге Колстад — президент Інтернаціональної організації гуманізму і тверезості, що об'єднує 7 млн. непитущих. Він мав переговори з членом Президії ВР України Я.Кондратьєвим і заступником міністра охорони здоров'я В.Мальцевим щодо проведення в Києві у жовтні ц.р. міжнародної конференції «Проблеми алкоголю та інших наркотиків у період соціально-економічних перетворень».

А в цирку не пробували?

Вже рік тривають сутички за поділ сфер впливу між двома найбільшими злочинними угрупованнями Харкова. Для з'ясування стосунків «гладіатори» чомусь обирають стадіон «Динамо» або веранду кафе в центрі міста. Останній бій мав відбутися теж на стадіоні. Але міліція підготувалася: заарештовано близько ста бойовиків, вилучено ножі, топірці, бойові палиці, залізні прути.

Як весна, то й музика...

Весна — час молодих, час пошуків та нових відкриттів. Тож не випадково у Києві 15 травня відкривається II Міжнародний форум музики, у якому візьмуть участь композитори та виконавці з 20 країн світу — Білорусі, Угорщини, Польщі, Німеччини, Італії, Росії, Франції, Швейцарії... Продемонструють своє мистецтво і 15 українських композиторів, відомих по авторських концертах, що недавно відбулися. І дуже приємно, що творчість вітчизняних авторів зазвучить у контексті світової музичної культури.

Фестивальні концерти складатимуться з музики різних жанрів — від експериментальних до академічних творів. Завершиться свято музики 19 травня.

До скорботного ювілею

Віце-прем'єр з питань гуманітарної політики М.Жулинський зустрівся з керівниками релігійних конфесій України. Головним в порядку денному зустрічі було обговорення сценарію днів скорботи й пам'яті до 60-річчя страшної трагедії українського народу — голодомору 1932 - 1933 років. Їх планується провести 10 - 12 вересня цього року в містах і селах країни. Було домовлено, що в ці дні в церквах, синагогах, мечетях, молитовних будинках служитимуться панахиди в пам'ять про загиблих від голоду, організованого сталінською диктатурою, в Києві відбудеться театралізоване дійство-реквієм, після якого на пагорбі біля історичного музею насиплять символічну могилу жертв геноциду.

Голодуйте до п'ятниці?

На сьогодні намічено засідання колегії Держвуглепрому України, на якому передбачається розглянути конфлікт у Первомайську Луганської області.

Як ми вже повідомляли, там оголосили голодовку голови незалежних профспілок п'яти шахт виробничого об'єднання «Первомайськвугілля» та голова асоціації незалежних профспілок гірників міста С.Галяутдінов.

— Ми дали офіційну телеграму в Первомайськ, — повідомив нам начальник управління Держвуглепрому В.Мамонов. — У вівторок я подзвонив Галяутдінову і радив зачекати до п'ятниці. Однак він заявив, що голодуючі вимагають не тільки звільнення з посад ряду керівників об'єднання, а й мають серйозні вимоги до місцевих властей. Тому голодовку не відміняють.

Отже, сьогодні «сімейний» конфлікт може бути вирішено. До якої п'ятниці він тягтиметься між профспілками і органами влади Первомайська, сказати важко.

Офіційно

Президент України Леонід Кравчук зустрівся з архієпископом Мар'яном Яворським, Львівським Римсько-католицьким митрополитом.

Під час зустрічі відбувся обмін думками про діяльність Римсько-католицької церкви в Україні, її роль в розвитку суспільства. Порушувалося питання про забезпечення релігійних громад культовими будівлями, духовними навчальними закладами.

У зустрічі взяли участь — керівник Служби Президента України з питань внутрішньої політики Микола Михальченко, єпископ Маркіян Трофім'як, канслер Львівської архідієцезії Мар'ян Бучек.

* * *

Президент України Л. Кравчук надіслав привітання учасникам конференції «Єврейсько-українські відносини у XX столітті: співіснування і суперечності», яка відкрилася в Єрусалимському університеті. У ньому, зокрема, говориться:

«Історія відносин наших двох народів налічує багато століть. Були в ній і світлі, були і трагічні сторінки.

Проте головне, що об'єднувало нас, — це спільність історичної долі, яка не могла не привести до духовного взаємовпливу та взаємозбагачення».

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про сплату дивідендів (частини прибутку) суб'єктами підприємницької діяльності, створеними за участю державних підприємств і організацій

З метою забезпечення ефективного використання прибутку, що отримують суб'єкти підприємницької діяльності, засновані за участю майна, що є державною власністю, Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Установити, що підприємства будь-яких організаційних форм і видів (крім підприємств з іноземними інвестиціями) та банки, у статутному фонді яких є частка державного майна, а також біржі, торгові доми, страхові компанії та підприємства з іноземними інвестиціями, створені за участю органів, уповноважених управляти державним майном, та державних органів приватизації, зобов'язані щоквартально з суми прибутку, що залишилася після сплати податків та інших платежів до бюджету, визначати розмір дивідендів або інших надходжень від прибутку на частку державного майна, переданого до їхніх статутних фондів засновниками, і перераховувати відповідні кошти до державного бюджету України, бюджету Республіки Крим, бюджетів місцевого самоврядування, інших місцевих бюджетів залежно від виду (форми) державної власності на вказане майно.

Перерахування дивідендів або інших надходжень від прибутку до відповідного бюджету провадиться у 5-денний термін з дня прийняття рішення про розподіл прибутку.

Порядок сплати зазначених коштів визначається і контроль за правильністю обчислення і своєчасністю сплати їх до бюджету здійснюється державними податковими інспекціями відповідно до Закону України «Про державну податкову службу в Україні».

2. Суб'єктам підприємницької діяльності, зазначеним у статті 1 цього Декрету, у місячний термін привести установчі документи у відповідність з вимогами цього Декрету.

3. Цей Декрет набуває чинності з дня опублікування і застосовується при розрахунках з бюджетом починаючи з підсумків діяльності за I квартал 1993 року.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА

Міністр Кабінету
Міністрів України
В. ПУСТОВОЙТЕНКО

м. Київ
30 квітня 1993 року
№ 44-93

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Два дні, 11 та 12 травня, відбувалося засідання **Комісії у закордонних справах.** Про важливість порушених на ньому питань свідчить те, що в обговоренні ряду з них узяли участь перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Дурдинець, міністр закордонних справ Анатолій Зленко та міністр зовнішньоекономічних зв'язків Іван Герц.

Всебічному аналізу, зокрема, було піддано доопрацьований проект Основних напрямів зовнішньої політики України, який підготовлено на друге читання з урахуванням зауважень та пропозицій, висловлених народними депутатами. Члени Комісії дійшли згоди з переважної більшості положень документу. Неузгоджені проблеми запропоновано винести на розгляд Президії Верховної Ради.

Учасники засідання заслухали інформацію про лист першого заступника Голови Верховної Ради Республіки Білорусь В'ячеслава Кузнецова на ім'я Голови Верховної Ради України Івана Плюща щодо активізації білорусько-українських міжпарламентських зв'язків і, підтримавши висловлені в ньому пропозиції, вирішили запропонувати Президії Верховної Ради України утворити депутатську комісію із зв'язків з парламентом цієї держави.

Присутні на засіданні представники Міністерства закордонних справ та Фонду державного майна доповіли про подані Кабінетом міністрів на розгляд Верховної Ради угоди про взаємне визнання та регулювання відносин власності між Україною та Республікою Білорусь, Україною та Російською Федерацією, а також Договір між Україною і Республікою Польща про правовий режим українсько-польського кордону, співробітництво та допомогу. Комісія підтримала пропозицію Кабінету міністрів про необхідність ратифікації цих документів Верховною Радою України.

Було заслухано також звіт Посла з особливих доручень Андрія Озадовського про поїздку до держав колишньої Югославії з метою пошуку шляхів мирного врегулювання кризи у цьому регіоні. Враховуючи, що ситуація, яка склалася на Балканах, безпосередньо зачіпає національні інтереси України, члени Комісії підтримали пропозицію її голови — запропонувати Президії Верховної Ради сформувати парламентську делегацію, яка б вивчила становище в державах колишньої Югославії. Підтримано пропозицію Комітету у закордонних справах сенату Румунії про необхідність консолідації зусиль парламентаріїв зацікавлених держав, зокрема Дунайського басейну, у якнайшвидшому врегулюванні югославської кризи.

* * *

Комісія у справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, репресованих, малозабезпечених і воїнів-інтернаціоналістів за участю представників ряду міністерств та громадських організацій інвалідів проаналізувала хід виконання Закону про основи соціальної захищеності інвалідів. Зазначалося, що у справі створення умов для безперешкодного доступу інвалідів до інфраструктури діяльність міністерств соціального захисту населення, транспорту, культури, охорони здоров'я, у справах будівництва і архітектури та держкомунгоспу, а також місцевих Рад народних депутатів і місцевих держадміністрацій є незадовільною. І лише активність ряду громадських організацій інвалідів дає змогу добиватися хоч якихось позитивних результатів.

Комісія рекомендувала Кабінету міністрів зажадати від названих міністерств до 1 грудня нинішнього року здійснити заходи, передбачені розділом V Закону та Комплексною програмою розв'язання проблем інвалідності, а обласним державним адміністраціям узяти під особливий контроль виконання положень Закону щодо створення умов для безперешкодного доступу інвалідів до жилих, громадських і виробничих споруд, громадського транспорту, культурно-видовищних і спортивних закладів.

Прес-центр Верховної Ради України.

І ТРОХИ БЛАГОДІЙНОСТІ

Сьогодні у павільйоні «Еллінг» (Республіканський центр виставок і ярмарків) — останній день спеціалізованої міжнародної виставки «Медін-93». Організатори — Торговельно-промислова палата України та німецька фірма «Новеа інтернациональ ГМБХ». Серед учасників — фірми 15 країн, у тім числі Росії, Литви, США, Данії, Нідерландів, Швеції. Представлено тут різноманітну медтехніку, зокрема, рентгенівську та ультразвукову і, звичайно, ліки. Їх, до речі, зарубіжні учасники виставки додому не забиратимуть — тут ці ліки потрібніші.

Вл. інф.

Звернення

учасників Всеукраїнських зборів Героїв Радянського Союзу і повних кавалерів ордена Слави

До ветеранів війни, праці, Збройних Сил

До народу України

До державного керівництва України

Ми, Герої Радянского Союзу і повні кавалери ордена Слави, від імені багатьох мільйонів ветеранів війни і ветеранів праці воєнного часу — всіх тих, хто кращі роки свого життя і всі сили віддав врятуванню людства від фашизму, визволенню, відбудові і розвитку України, братніх республік колишнього Радянського Союзу, сердечно вітаємо український народ із святом Перемоги, з наступним 50-річчям визволення України від німецько-фашистських загарбників і переможного завершення Великої Вітчизняної війни!

Так, у надто складний час доводиться зустрічати згадані ювілеї. Нас глибоко непокоять всеохоплююча криза, яку переживає трудова Україна, різке падіння життєвого рівня переважної більшості наших співгромадян. З цього приводу вважаємо святим обов'язком висловити владі свою позицію:

— Вихід із сучасної кризи потрібно знаходити не за рахунок знедолених верств трудящих, а за рахунок тих, хто їх пограбував.

— Ринкова економіка, відкрита для всіх форм власності, не повинна створюватися шляхом руйнування загальнонародної власності, побудованого нами могутнього, промислового, сільськогосподарського, науково-технічного і духовного потенціалу. Приватний капітал хай складається не за рахунок «прихватизації», а власною працею...

— В соціальному житті, в новій Конституції України не можуть бути ліквідовані здобуті нами соціальні гарантії для трудящих на працю, житло, відпочинок, освіту, лікування і всі інші. Якість життя людини повинна визначатися не за капіталом і походженням, а єдино справедливим чином — за власною працею. Мусить бути гарантований соціальний захист найбільш вразливих верств суспільства — дітей, пенсіонерів, інвалідів, багатодітних родин, молоді.

— Суверенна Українська держава повинна будуватися на демократичних принципах народовладдя. Мають бути конституційно гарантовані неприпустимість її переродження в панську, бюрократичну, тоталітарну або націоналістичну державу. Основою всього життя народу, політики уряду повинно бути одне — служіння інтересам не багатих, а трудящої більшості України.

— Ветеранам повинні бути компенсовані всі їхні знецінені трудові заощадження, а в Законі про Статус ветеранів мають бути гарантовані їм всі життєво необхідні соціально-побутові, медично-лікувальні та транспортні пільги. Гріх карати на схилі віку пограбуванням тих, хто створив все, чим користується Україна, а тим часом мільярди карбованців та доларів осідають на особистих рахунках мафіозі у швейцарських та інших банках капіталістичного світу, грабується, розтягається і розкрадається народне добро нашої держави, а правоохоронні органи не ведуть з цим ганебним злом ніякої боротьби.

— Народна Армія України, всі правоохоронні органи та їх формування повинні служити народові, на ділі бути народними. Ми вимагаємо негайно припинити лінію певних служб МО України на заперечення спадщини Радянської Армії, в лавах якої ми здобули всесвітньо-історичну Перемогу, усунути всі перепони проти нас, ветеранів війни, щодо зустрічей з військовою молоддю.

— Ми за відродження історії України в усій повноті її правди. Але ми категорично проти блюзнірського паплюження історії нашого народу, її радянського періоду, особливо періоду Великої Вітчизняної війни. Ми проти намагань поміняти в цій історії місцями нас — справжніх визволителів України і її зрадників.

— Ми проти глуму над пам'ятниками нашої історії, проти шаленого валу перейменувань площ, вулиць, міст, названих на честь героїв війни. На Україні не можуть поширюватися публікації та діяти засоби масової інформації, які замовчують правду, перекручують історію, не дозволяють висловлювати іншу точку зору.

— Ми за примирення і терпимість в Україні до всіх ідейних, політичних і релігійних течій, в тому числі і до колишніх учасників ОУН-УПА. Але повторюємо ще раз: за неодмінної умови їхнього відмежування від спадщини бандерівського націонал-екстремізму і осудження його злочинів, так само, як це зроблено щодо сталінізму та його злочинів. Політика і організація ОУН-УПА, як такі як націонал-фашизм, не можуть бути реабілітованими.

— Ми за дружні відносини українського народу з іншими народами СНД, за збереження і розвиток у цих відносинах тих традицій, які були закладені, зокрема, в роки Великої Вітчизняної війни. В цій війні наші народи, як ніколи в історії, розділили спільну долю і проявили спільну волю, і це стало визначальною запорукою Перемоги.

Це звернення викликане не нашими амбіціями чи якимись особистими причинами. Воно стукає нам в серця пам'яттю про мільйони загиблих, знедолених вдів фронтовиків, інвалідів війни, нарешті, сиріт, що лишилися далеко за межею бідності, пам'яттю про тих, які віддали найдорожче — своє життя і здоров'я для блага Вітчизни.

Звертаючись до народу і влади, ми щиро бажаємо зробити все можливе, щоб у нашій державі зберігалися мир і спокій, були якнайшвидше подолані труднощі і проблеми і щоб, нарешті, наш народ вийшов на шлях соціального прогресу і процвітання.

Прийнято Всеукраїнськими Зборами Героїв Радянського Союзу і повних кавалерів ордена Слави.

Київ, травень 1993 року.

P. S. Можна з чимось погоджуватись у цьому Зверненні, з чимось — ні. Це — справа кожного. Але у нас рука не підніметься коментувати цей документ. Не ми судді цим людям. А вони — нам. І Президенту, і Верховній Раді, і уряду. Всім.

Привід для серйозної розмови був. У Києві зустрілися «кити» банківської справи й думу думали: як жити далі? А що у форпості фінансового життя Львова останнім часом дедалі владніше постає «Електрон-Банк», то сам Бог велів зустрітися з головою його правління — Ларисою Нестерівною ЗАГОРОДНЬОЮ.

Лариса ЗАГОРОДНЯ:

«НАШ ЕКОНОМІЧНИЙ КОМПАС У РУКАХ БАНКІРІВ»

— Отже, перший з'їзд банкірів: просто обмін думками чи, можливо, остання надія у дебатах з урядом?

— Якщо розглядати з'їзд в означеній площині, то чи не вперше наша держава виявила готовність вести діалог з представниками комерційної банківської системи, що налічує нині 158 комерційних банків. Рано ще говорити про банківську систему України як про довершену. На Заході на одну банківську установу припадає 2—4 тисячі мешканців. Але не брати до уваги цю фінансову силу було б, принаймні, нерозумно. Банки вже починають впливати на економічний компас України. Третина національного доходу — від банківської діяльності. Хоча з об'єднанням зусиль ми вже трохи запізнилися. Асоціація комерційних банків нині нараховує 80 членів-учасників...

— Далеко не всі банки вважають за необхідне гуртуватися...

— Це, передусім, камінь у город колишніх державних банків. Вони, як правило, мають приміщення, техніку, кадри і, найголовніше, їм не болить голова за кредитні ресурси. Ці банки, звичайно, працюють з дебетовим сальдо. Можна сказати, роблять емісію. А от притча во язицех — істотна різниця у процентних ставках кредитних ресурсів для спеціалізованих і комерційних банків. Та й «вибити» їх для комерційного банку в Національного — справа неймовірно складна.

Так-от, на цьому форумі голова правління Національного банку підтвердив рішучість покласти край поділу на «білих» і «чорних». Відтепер, кажуть, усі банки матимуть рівні умови. І за наявності дебетового сальдо сплачуватимуть 0,75 відсотка в день від його суми. Нас не лякає жорсткий пресинг. Адже за весь час існування «Електрон-Банку» ми жодного дня не мали дебетового сальдо. А от для колишніх державних банків, де у дебетовому сальдо — мільярди, це буде катастрофою. І якщо Національний банк не просто задекларував свої наміри, а й домагатиметься їх дотримання,— ціни йому не буде.

— Яка питома вага комерційних банків у прибутку від банківської діяльності?

— Тактика — валити всі гріхи на комерційні банки, які буцімто наживаються на хаосові в економіці, загальновідома. Про питому вагу комерційних банків у національному доході представники Національного банку чомусь замовчали. Але, за неофіційною інформацією, вони сягають 20 відсотків. Решта доходу — на совісті колишніх державних банків. Чому «на совісті»? Передусім, мільярдні прибутки одержано від кредитної емісії, яку державні банки допускали у 1992 році. Тепер, будемо сподіватися, єдиною «священною коровою», що їй дозволено емісію, залишиться Національний банк.

Серед інших нових правил гри, про які було заявлено на з'їзді банкірів, варто відзначити таке. Кредитні ресурси Ощадбанку, надані як міжбанківський кредит, на 70 відсотків буде відкликано. До банків, що вчасно не повернуть гроші, передбачено вжиття санкцій. Такий крок також можна зарахувати на баланс досягнень Національного банку. Адже кредитами Ощадбанку, в основному, користувалися колишні державні банки. А комерційні, властиво, живуть на депозитах, за якими доводиться чимало сплачувати. Відтак росте облікова ставка Нацбанку і велика різниця процентної ставки кредитів у різних регіонах України. Сьогодні банківські кола Східної України постійно уклінно просять у нас кредитних ресурсів і готові сплачувати за них навіть 220 відсотків річних. А процентна ставка кредитів «Електрон-Банку» в квітні становила 150—155 відсотків. Отож, якщо враховувати тільки суто економічний інтерес, не треба займатися банківською метушнею, а варто віддати капітал під 180 відсотків річних — і прибуток буде багато вагоміший.

— Отже, фінансова політика нового уряду, попри жорсткі правила, комерційним банкам на руку.

— Ми прагнемо не більше, ніж паритету. І якщо рівновагу буде збережено, «Електрон-Банку», котрий інвестує велику промисловість, отримати кредити під розроблені, виважені програми буде багато легше. Чому? Практика показує, що 70 відсотків малих підприємств приватного бізнесу займаються комерцією, а не виробництвом. Отже, пріоритет запропонованих програм буде очевидний.

— Які ще кроки Національного банку можна назвати докорінними?

— Визначено ставку рефінансування в межах 180—250 відсотків. Треба визнати — відсоток істотний і реальний.

Валютне регулювання, здається, зазнає змін. Поки що 35 банків (із 158) мають право здійснювати операції з купівлі валюти, кредитування, ведення кореспондентських рахунків, укладення угод із західними банками. У виступі заступника голови правління Нацбанку пана Шарова промайнула думка, що кількість банків, котрі мають генеральну ліцензію, істотно зменшиться.

— «Електрон-Банк» нею володіє?

— Так.

— А за які заслуги її видають?

— Оплачений статутний капітал у сумі 500 мільйонів карбованців. Окрім того, банк повинен існувати не менш, як рік. І ще чимало технічних дрібниць: наприклад, наявність міжнародного телексу. Працівникам треба витримати іспит на вміння виконувати валютні операції. Службовці «Електрон-Банку» такий екзамен успішно склали торік.

— Нині чимало банкірів покладають надії на іноземний капітал, на участь у проектах західних бізнесменів, на пай у статутному фонді банку.

— До цієї проблеми варто підходити дуже обережно. Кого ми прагнемо зацікавити? Сильним західним банкам до нас немає діла. Ми ще не досягли того рівня, коли багато важать суто партнерські стосунки. А дрібні західні банківські установи за мету мають одне — перепомпувати наш капітал. Тож спочатку станемо на ноги, а тоді поміркуємо, чи пускати іноземний капітал в українську банківську систему. Бо поки що наш проіндексований щодо валюти статутний капітал виїденого яйця не вартий. Наші банки за одним махом можна скупити. І навіть не зубрам банківської справи.

— До практичних вислідів з'їзду можна зарахувати спробу коригування на марші банківського законодавства.

— Дворічної давності Закон про банки і банківську діяльність уже застарів. Асоціація комерційних банків прагне спільно з комісіями Верховної Ради, урядом, Національним банком визначити правову стратегію. Кому ж, як не фахівцям, вести діалог щодо законів про банківську діяльність й економічну реформу? Декрет про валютне регулювання (через невідпрацьованість механізму його реалізації) практично заблокував розрахунки і зовнішньоекономічну потугу принаймні на місяць.

За найболючішу проблему банківської справи я вважаю технічне оснащення. За кордоном наші комп'ютери мають за рахівницю з кісточками. Адже немає цілісної системи ведення операційного дня — комплекс технологічних операцій. Немає також поінформованості щодо неплатоспроможності клієнтів. А примусовий залік, котрий відбувся недавно в Україні, призведе до банкрутства певної частини підприємств. За відсутності міжбанківської інформаційної мережі можуть статися парадоксальні речі: одне підприємство-банкрут завдасть непоправних збитків кільком банкам. Відомо, що одна фізична або юридична особа може одночасно одержати кредити у кількох банках під одні й ті самі гарантійні зобов'язання.

— Ідеться про систему банківської безпеки?

— У раді Асоціації комерційних банків це питання теж на часі.

— До речі, ви єдина жінка, яка входить до ради і за короткий термін поставила банк на досить високий щабель. Разом з тим у бізнесових колах мені доводилося чути, що ахіллесовою п'ятою «Електрон-Банку» є його служіння одному підприємству.

— Нас завше чомусь вважали за банк—придаток до АТ «Концерн «Електрон». А це не зовсім так. «Електрон» — лише один із засновників банку. Так, погоджуюся — найміцніший засновник, який володіє 35 відсотками статутного капіталу. Проте, з іншого боку, ми робимо ставку і на виробництво — не обов'язково «електронівське». Якщо проаналізувати 1992 рік, то 70 відсотків кредитів ми скерували у промисловість. Таким показником не може похвалитися жоден банк. Адже така орієнтація не завжди вигідна.

— Ларисо Нестерівно, «Електрон-Банк», я так зрозумів, не сидить на мішку з грошима, виписуючи векселі, а займається обслуговуванням своєї клієнтури, проте вона в нього нечисленна.

— Ми не цураємося рутинної роботи й обслуговуємо як юридичних, так і приватних осіб. На сьогодні банк обслуговує 1400 клієнтів. Ми не прагнемо йти шляхом Ощадбанку — обслуговувати широкий загал вкладників. І тому встановили межу мінімального внеску — 10 тисяч карбованців. Торік з березня ми реалізували власні акції і маємо чимало вкладників, які спочатку здали гроші на зберігання, а згодом на ту суму купили акції банку. Більше того, свої дивіденди вони знову використовують для придбання нових акцій.

— Ви не розповіли про доброчинну діяльність банку.

— Меценатство «Електрон-Банку» — адресне, конкретне. У нас щодня просять гроші на всілякі заходи, а ми, по змозі, допомагаємо культурі й малозабезпеченим.

— Як «Електрон-Банк» інтегрується у світову банківську систему?

— На цьому фронті у нас, практично, безхмарно. Проблема в іншому: наші підприємства майже не експортують власної продукції. Можна відкрити безліч кореспондентських рахунків, та що на них зберігати? Ми установили відносини з найбільшими банками Великобританії — Вестмінстерським банком, Барклейс банком. І вони, рекламуючи нас, спричинили хвилю пропозицій від інших сильних банків цієї країни щодо співробітництва, відкриття рахунків. Мені ж нічого не залишається, як у делікатній формі ті пропозиції відхиляти. Адже, як уже згадувалося, наші підприємства обмежені в можливостях.

Коротка довідка

Акціонерно - комерційний «Електрон-Банк» засновано у жовтні 1991 року фінансово сталими підприємствами Львова. Оголошений статутний фонд банку становить 1,5 млрд. крб., з яких на 1 квітня ц. р. сплачено 661 млн. крб.

Річний оборот коштів банку за минулий рік становив 142 млрд. крб. Валюта балансу — 6991 млн. крб. Прибуток банку в першому кварталі — 942 мільйони.

Торік акціонерам нараховано дивідендів у розмірі 70 відсотків річних. Цього року акціонерам — фізичним особам — дивіденди виплачують щоквартально.

Банком встановлено прямі кореспондентські відносини з 12 авторитетними банками Австрії, Німеччини, Голландії, Великобританії, Польщі, Болгарії, Чехії, Канади, Угорщини, Румунії.

Вів розмову Богдан БАЛКОВИЙ.

НА ВЕДМЕДЯ З РОГАТИНОЮ?

На прес-конференції у Міністерстві зовнішньоекономічних зв'язків голова Антимонопольного комітету України О. Завада поінформував про зміст спільного Комюніке, прийнятого у Москві на нараді представниками державних органів, які здійснюють антимонопольну політику. 14 держав колишнього Союзу зобов'язалися постійно обмінюватися інформацією стосовно розвитку законодавств про конкуренцію, стан ринків, антимонопольну політику. Здалося, що то був лиш привід, щоб звернути увагу засобів інформації на становище, в якому опинився нині Антимонопольний комітет республіки. Згідно із Законом «Про обмеження монополізму», він має діяти на підставі спеціального Положення і підпорядковуватись Верховній Раді. Проте цей Закон було прийнято до формування нового складу уряду, а коли він прийшов, розвіялась довіра до усякого роду спецположень. Тож виникла потреба прийняти Закон про Антимонопольний комітет, проект якого знаходиться на розгляді в комісіях ВР. Таким чином, структурна та процесуально-правова ломка й досі не дозволяє Комітету вийти із зародкового стану. Комітет існує де-факто (з купою скарг на свавілля монополістів, складеним реєстром підприємств-монополістів, проектом державної програми по боротьбі з монополіями тощо), але його не існує де-юре. Не дивно, що замість передбачуваних восьми сотень працівників і розвинутої мережі регіональних підрозділів в Антимонопольному комітеті зараз працює від сили 35—40 чоловік. Немає механізму дії такої важливої контрольної ланки в нашій економіці. Немає третього-десятого, що є у інших, що працює і приносить користь державам.

Зверніть увагу

ЗМІНА ОРІЄНТИРІВ?

Невдача на виборах голови Херсонської обласної Ради Михайла Кушнеренка була для багатьох несподіванкою. Він не добрав у повторному турі виборів до Верховної Ради України 3000 голосів. На думку херсонських соціологів, результати виборів показали деяку трансформацію політичних, економічних орієнтирів дня. Не спрацював заклик кандидата запровадити в області надзвичайний стан і директивне планування в економіці. Виборці віддали перевагу начальнику Скадовського морського порту Івану Бокші, який благополуччя громадян пов'язує з їх високоефективною працею, особистою підтримкою реформ.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

ТЕПЕР КУПИТИ ДИПЛОМ ЗАПРОСТО

З цього навчального року Рівненський державний педінститут став платним. Заочники платитимуть близько 200 тисяч карбованців, стаціонар — по 300 тисяч. Щоправда, на денній формі навчання платня за освіту запроваджується тільки для тих, хто опановує престижні спеціальності, як скажімо — мова та література, іноземна, історія, народознавство, підприємство, музика тощо. На фізико-математичному факультеті навчання буде безплатним.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

ВІКІНГИ ЗНОВУ ПРИЙШЛИ

Проте на цей раз до Києва прибули не воїни, а представники шведського бізнесу. В експо-центрі фірми «Зовнішекспобізнес» розгорнулася виставка-продаж автомобілів «Вольво», що їх виробляє шведська фірма «Вікінг моторз». Під час пресконференції генеральний директор фірми Берн Джонассон повідомив: цією виставкою починається розгортання авторизованого представництва в Україні, що передбачає створення в Києві сервіс-центру та стаціонарного складу запчастин. До речі, в автосервісній службі працюватимуть українські механіки, але до цього вони пройдуть навчання на підприємствах «Вікінг моторз». Фірма намагатиметься сповідувати політику дешевших цін, що дозволить продати більше автомобілів.

Сергій ЯСЕН.

Продиктовано в номер

БЕЗРОБІТТЯ: ЯКБИ ОТРИМУВАТИ ТАКУ ДОПОМОГУ, ЯК У НИХ, А ЖИТИ В НАС...

КМ України вніс зміни до деяких рішень уряду, що стосуються зайнятості населення. Віднині безробітними визнаються ті громадяни, яким протягом 10 днів не було запропоновано державною службою зайнятості підходящої роботи. Надалі, щоб отримувати допомогу, їм потрібно особисто подати письмову заяву і картку персонального обліку. Допомога виплачуватиметься не більше 12 місяців протягом наступних трьох років — у перший рік не більше, як 6 місяців, у другий — 3, у третій — залишок. Для осіб передпенсійного віку (за два роки до пенсії) допомога надається 18 місяців підряд. Тим, хто шукає роботу вперше, допомога виплачується 6 місяців. І нарешті, її розмір має бути не нижчий 75 відсотків від мінімальної заробітної плати. Звичайно, на ці гроші не проживеш, тож доведеться рано чи пізно шукати роботу. А от непогано було б отримувати таку допомогу, як скажімо в США, а жити в нас.

Сергій ЛИПА.

НЕЛЕГКО ПОЛКОВНИКУ СТАТИ МІНІСТРОМ

Днями газета «Вашингтон пост» повідомила, що парламент Естонії схвалив призначення американського військового у відставці на пост міністра оборони держави. За словами газети, «61-річний полковник Александер Ейнсельн — американський громадянин естонського походження — взяв на себе командування армією, військово-морським флотом і військово-повітряними силами, які нараховують загалом дві тисячі чоловік. Він підпорядковується лише Президентові».

Схоже, що серед братів по крові, які мешкають за кордоном, Естонія знайшла джерело поповнення власних державних кадрів досвідченими спеціалістами. Наприклад, нещодавно Президент країни Леннарт Мері призначив Надзвичайним і Повноважним Послом Естонії в США Тоомаса Хендрика Ільвеса — випускника одного з американських університетів, а в недавньому минулому — керівника естонської редакції радіо «Вільна Європа». Щоправда, пан Ільвес погодився зайняти відповідальний пост лише після того, як ця пропозиція була зроблена йому кілька разів. Але згодом все ж таки відмовився від громадянства США і приступив до виконання нових обов'язків.

Подробиці

Здається, тут проблем більше немає. А от з відставним полковником Ейнсельном складніше. Як заявив офіційний представник американського держдепартаменту, «згідно з законом США, військові на дійсній службі, а також відставники зобов'язані одержати схвалення міністра відповідного виду збройних сил і держсекретаря, щоб зайняти офіційний пост в іноземному уряді». Міністр армії дав «добро», а от керівник зовнішньополітичного відомства Сполучених Штатів, котрий мав врахувати можливі політичні наслідки такого призначення, ще на початку року сказав «ні». За словами представника держдепартаменту, Вашингтон відповідально ставиться до кроків, які можуть бути неправильно витлумачені.

Полковник Ейнсельн погодився зайняти пропоновану посаду без належного схвалення американських властей. Ті, в свою чергу, можуть вжити проти нього низку юридичних заходів. Однак, за офіційними повідомленнями, жодних рішень з цього питання ще не ухвалено.

Олексій ЄВСІКОВ.

Анонс

МУЗИКА ПРОТИ ЧАРКИ І ШПРИЦА

Творче об'єднання «Брати Гадюкіни» (Львів) і продюсерський центр «Зруйновані бариками» (Київ) проводять 22 травня у столиці України другий тур довгострокової благодійної акції «Музиканти проти наркоманії та алкоголізму». У програмі — міжнародний семінар на цю тему, спортивне свято на стадіоні «Динамо», дитяча картинна галерея просто неба, два музичних марафони. Серед гостей — Петро Мамонов, Ігор Сукачов та «Бригада С», «Наутілус Помпіліус», «Аліса», «Бікс», «Брати Гадюкіни», «Мертвий півень» та інші колективи і виконавці.

Вл. Інф.

Ракурс

У БІЛИКИ ЗІ СРІБЛОМ...

— Діду, а де ж твій хвалений Срібло? — онук сіпав за рукав ще бравого, з козацькими вусами, чоловіка.

Стадіон у Біликах гув, наче розбуджений весняним сонцем вулик.

— Номер десять — заслужений майстер спорту Віктор Серебряников!..

— Здав Срібло, здав, — і на мить очі старого болільника взяла зажура. — Нічого, — враз ожив чоловік, — про нашого Юрка Білоконя теж, дасть Бог, скоро Україна загомонить... А ти дивись усе на вус мотай, — напучував онука.

— Вас, діду, не зрозумієш: то лозиною у хату від футболу заганяєш, то мотай, — бурчав малий.

Де було знати старому, що у складі футбольної команди журналістів «Пресинг» Віктор Серебряников вийшов на поле з високою температурою. Міг, звичайно, відмовитися від поїздки, залишитися у Києві, але... До речі, на спортивне свято у Білики збиралося чимало колишніх зірок-динамівців: Юрій Войнов, Олег Базилевич, Віктор Кащей, Володимир Мунтян, Володимир Безсонов, Анатолій Дем'яненко, однак... Втім, і Віктор Серебряников, і заслужений майстер спорту Леонід Островський (пам'ятаєте, лівий «крайній захисник»?) довели на полі: є ще порох у порохівницях.

Нелегко дався цей матч «Пресинговi». Молода й зіграна команда «Сокіл» Кобеляцького цукрозаводу (тренер Олексій Жук), мабуть, як ніколи, прагнула сподобатися своїм болільникам. А ними у передень 9 травня стало чи не все селище.

Недарма згадував старий болільник Юрія Білоконя. Не встерегли здібного форварда захисники «Пресинга». Двічі після його красивих ударів головою м'яч побував у сітці журналістів. Матч закінчився з рахунком 2:1. Але поразка не засмутила журналістів. Програли, але ж кому — молодій здібній команді, учасниці чемпіонату області, яка у своїй зоні займає третє місце. Та й нікого було журитися — довкола круг вирувало свято: атракціони, розіграш лотереї, а чого варті мальовничі береги Ворскли!.. Організували це спортивне свято для своїх односельців Білицька селищна Рада (голова — Станіслав Пуха) і Кобеляцький цукрозавод (директор — Олег Мороз, головний інженер — Микола Янівченко).

Вл. Інф.

Полтавська область.

Реклама

Експрес-інформація

ЗВІЛЬНИТИ НЕВИННИХ

Чергову угоду про припинення вогню підписали мусульмани і хорвати за посередництва командувача сил ООН у Боснії і Герцеговині. Нею передбачено відведення військ від місць їх постійної дислокації та обмін військовополоненими і звільнення цивільних осіб.

Водночас, за повідомленням боснійського радіо, напередодні підписання угоди у місті Мостар, що на південь від Сараєва, тривали бої між мусульманськими і хорватськими підрозділами.

НЕ ШПИГУНИ МИ, А ДРУЖНІ РОЗВІДКИ

Директор зовнішньої розвідки Російської Федерації Є. Примаков прибув до Праги. Заплановано його зустрічі з чеськими колегами та обмін думками про можливості взаємодії розвідувальних служб двох держав у боротьбі проти розповсюдження зброї масового знищення, організованої злочинності, міжнародного тероризму і наркомафії.

ІСТОТНА ОЗНАКА ДЕРЖАВНОСТІ

Нові паспорти громадян Вірменії будуть введені з 1 жовтня цього року. Німецька фірма «Гізіге унд Девіенд» уже розробила макет згаданого документа. Невдовзі вірменська делегація прибуде до Німеччини, щоб підписати угоду про серійний випуск паспортів, повідомляє агенція «Іпринда-Подія».

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Отакої!

БЛИЖЧЕ, НІЖ НА 100 МЕТРІВ, ДО ЛЕНІНА НЕ ПІДХОДЬ

Об'єктом, який найбільше випромінює радіоактивність, виявився у Бішкеку... пам'ятник Леніну, зроблений з граніту. Як встановили фахівці-геофізики, він створює гамма-фон інтенсивністю 70—80 мікрорентгенів на годину. Довго перебувати поряд з пам'ятником небажано. Однак на відстані 100 метрів повітря повністю поглинає випромінювання.

Таких джерел радіоактивності сьогодні в столиці Киргизстану виявлено немало. Їх походження пов'язане з «кам'яною хворобою» градоначальників і будівельників. Річ у тім, що у 70—80-ті роки під час зведення в місті нових адміністративних будівель і реставрації старих почали широко застосовувати облицювальне каміння, радіологічного стандарту якого не скрізь було дотримано. Так і з'явилися у Бішкеку будинки, облицювання яких подекуди випромінює 50—60 мікрорентгенів на годину.

Як вважають геофізики, наявність такої «архітектурної» радіації начебто і не страшна, якщо вона не перевищує норм, установлених у республіці, тобто 60 мікрорентгенів на годину. Однак, за даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, радіоактивне випромінювання може справляти патологічний вплив на організм людини вже за рівня 24 мікрорентгени на годину. Причому патологія дається взнаки навіть на генетичному рівні.

Пошук радіоактивних споруд у Бішкеку триває.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

У парламентах світу

Кермо не для п'яних, хай навіть депутатів

Подібні депутатські заяви давно вже не надходили до керівництва сейму Польщі: «25 березня, як уже повідомляла преса, я був учасником шляхової пригоди. Рішення щодо мене, яке було згадане пресою, — керування автотранспортом у нетверезому стані — унеможливлює подальше виконання мною парламентських функцій у галузі безпеки держави». Лист підписав голова комісії сейму з питань оборони М. Залеський і офіційно зрікся мандата. (Втім, депутатського імунітету сейм позбавив його ще у лютому, коли прокуратура почала з'ясовувати факти щодо його причетності до якоїсь афери).

А днем пізніше сенатор польського парламенту Х. Чаноцький змушений був відповідати за аналогічне. І хоча присягнув, що за кермом сидів не він (був лише пасажиром), сенат шляхом голосування позбавив його депутатського імунітету.

Принагідно зауважу, що аварії не призвели до якихось жертв, хоча згаданому екс-депутатові довелось платити за ремонт машини, яку «відрихтувала» його «хонда», а сенаторові лагодити «фіат», що перекинувся на дах.

Польська преса жваво коментує ці події. З видання «Життє Варшави»: «То добре, що змінюється атмосфера усталеного небажання депутатів «видавати» своїх колег. А з іншого боку, ці зміни можуть призвести до випадків позбавлення імунітету з політичних причин. Депутатський імунітет є однією з засад демократії, і слід цей інститут зберегти».

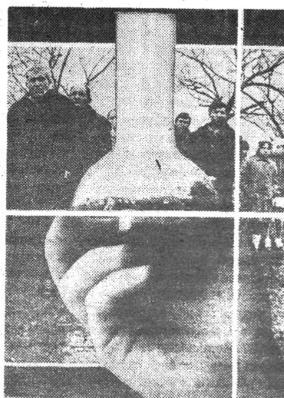
Існують й інші думки. Зокрема, група депутатів заявила, що юридична недоторканність є анахронізмом, якого варто позбутися. Але всі учасники дискусії сходяться на думці: п'яним не місце за кермом, хай навіть вони і є депутатами парламенту.

Володимир САВЦОВ.

Варшава.

За запасами прісних вод на душу населення серед країн СНД ми поступаємося лише Туркменистану з його Каракумами. Зате за концентрацією промисловості нам немає рівних.

Наш кореспондент зустрівся з ученим, чия наукова і громадська діяльність в галузі хімії та технології води торік була гідно оцінена британським Кембриджським біографічним центром — його названо людиною року із занесенням до престижного міжнародного довідника «Хто є хто». Йдеться про директора Інституту колоїдної хімії та хімії води ім. А. Думанського АН України, члена-кореспондента АН України Владислава Гончарука, керівника науково-соціальної програми «Питна вода», науково-технічної програми «Чиста вода».

ДЕ ВОДИ НАПИТИСЯ?

— Владиславе Володимировичу, усіх турбує якість питної води. Отже, що ми п'ємо?

— Взагалі якість споживання визначається можливістю вибору. Манна каша з «Миргородській» чи борщ на «Сваляві» скидається на екзотику. До того ж регулярне вживання лікувальної мінеральної води без припису лікаря шкідливе для здоров'я. Романтики виберуть джерело. Але неконтрольовані джерела — це небезпека хімічного та мікробіологічного отруєння. На жаль, і з криницями не краще. Отож змушені ми з вами напитися води з водогону. Не так смачно і сумніви ятрять душу. Зате Міністерство охорони здоров'я гарантує...

Показники якості води визначені Держстандартом і їх слід неухильно дотримуватися. Але за стандартом визначають лише 12 токсикологічних показників та ще кілька інших. З цим можна було погодитися багато років тому, але не тепер. У нашому інституті за допомогою надчутливої апаратури у водогінній воді Києва визначено понад 500 органічних сполук, серед яких є й токсичні. А скільки сполук ще не виявлено у нашій питній воді? Тому й хіміки, і медики, і виробничники виборюють перегляд стандарту «Вода питна». Пропонуємо прийняти і закон, що гарантував би людям безпечну воду. А який вплив на здоров'я справляє спільна дія мікродомішок у питній воді з тими хімічними та радіонуклідними чинниками, котрі потрапляють до організму з повітря та з продуктами? Недарма 60 відсотків захворювань у світі вчені пов'язують саме з якістю питної води.

Отож, погоджуючись з тим, що вживання водогінної води найбезпечніше, хочу все ж застерегти, що для дітей, людей з послабленим здоров'ям і всіх, кому не байдужа якість власного життя, має існувати альтернативний вибір. Але Україна така бідна на прісну воду, що у 800 населених пунктах відчувають гостру нестачу питної води. Щодоби за вимушеним тимчасовим дозволом населенню подають 2,7 мільйона кубометрів води з відхиленням від стандарту.

— А як «у них»? Чи п'ють там воду з-під крана?

— Якщо пам'ятаєте олімпійські репортажі, то у Барселоні водогінну воду вживати заборонено. На водогінній станції Парижа, що за багатьма аспектами зразкова, виробляють воду досить високої якості. Але парижани, від багатіїв до студентів, віддають перевагу пакетованій воді з чистих гірських річок. А взагалі у світі можливість вибору водоспоживання є однією з головних ознак добробуту.

— То що ж, ми у безвиході?

— Зовсім ні. Українська наука вчасно забила на сполох. Десятиріччями комунальні проблеми через залишковий принцип фінансування залишалися поза увагою наукової громадськості і широкого загалу. Але всі ми, як перед Богом, стали рівні перед питною водою. Отож Академія наук у співпраці з Держжитлокомунгоспом України за підтримки Міністерства охорони здоров'я та Мінприроди розробила у 1990 році концепцію поліпшення якості питної води, на основі якої у 1991 році створено республіканську науково-соціальну програму «Питна вода».

— Наш народ пережив уже стільки програм... У чому сила цієї програми?

— Гадаю, в тому, що створювали її компетентні фахівці з власної ініціативи, для яких розв'язання цієї проблеми є справою честі, сенсом життя, даруйте за патетику.

Концептуальною основою розв'язання проблеми є фізіологічна норма добового споживання води людиною. Це близько 3 літрів. В Україні вистачає надійно захищеної високоякісної артезіанської питної води, щоб за господарського ставлення забезпечити цю норму. Щоправда, є території, де її немає, але достатньо води з певними відхиленнями від стандарту. Аналіз показує доцільність доочищення таких підземних вод, але лише за умови використання їх винятково для пиття та приготування їжі для людей та домашніх тварин.

Реалізація цієї нібито простої ідеї вимагає розв'язання складних матеріально-технічних проблем і часу. Отож заради створення можливості альтернативного водозабезпечення людей концепція пропонує термінове розроблення та впровадження побутових та колективних очищувачів водогінної води, що відповідали б особливостям різних регіонів.

А найскладніша проблема — розроблення та впровадження нових технологій водообробляння та інтенсифікація діючих. І, звичайно, мусимо розробити і впровадити методики визначення забруднювачів, які істотно впливають на якість води.

Враховуючи ці завдання, ми сформували комплексну програму науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт з жорсткою прив'язкою до конкретних об'єктів впровадження. Вже розробляють рекомендації для всіх регіонів України щодо раціонального використання артезіанських джерел як для питних потреб, так і для господарських. Розробляють і впроваджують у виробництво нові технології та установки з очищення та кондиціювання артезіанських вод, включаючи їх знезараження та консервацію. У продаж надійдуть різноманітні високоефективні очищувачі водогінної води, що розраховані на місцеві умови, пройшли найретельніші випробування і відповідають найсучаснішим вимогам. Регіональні управління Водоканалу одержать вихідні дані для реконструкції водогінних станцій. У розпорядженні експлуатаційників з'являться прості й надійні методики визначення потрібних показників якості питної води.

— Та чи ж ви у змозі впоратися з такою силою-силенною робіт і контролем над їхньою якістю?

— Коли програму «Питна вода» було прийнято, до природної радості додався і величезний тягар відповідальності. Інститут колоїдної хімії та хімії води АН України був затверджений головною організацією з виконання програми. І тут я збагнув, що за наявної системи окремого фінансування і звітності декількох десятків проектів досліджень, що складають програму, роль головної організації і наукового керівника зведеться до ролі «весільного генерала».

Розпочали пошук раціональної організації справи. Колеги з Інституту економіки АН України допомогли розробити систему генерального підряду виконання програми, як це робить уряд США, виділяючи держбюджетні кошти. Ми заснували при інституті впроваджувальне науково-виробниче підприємство «Чиста вода» і за згодою замовника наділили його обов'язками і правами генпідрядника програми. І я, і мої колеги відчули неабияке натхнення, коли стали справжніми господарями своєї справи, котрій присвятили життя. І тепер з радістю спостерігаємо, як наша програма, немов те плодове дерево, набирає сили та процвітає.

— Два роки для вас, виконавців, мабуть, малий термін, але нам, споживачам води, не терпиться дізнатися, які вже є результати?

— У Києві вже звикли до того, що подекуди в місті відкрито пункти з роздавання артезіанської води у тару споживача. Сьогодні там черги. На жаль, через технічні труднощі управління Київводоканалу не поспішає розширювати мережу таких пунктів. Однак їх треба створювати, де тільки є така можливість.

Хочу застерегти, що серед різноманітних побутових фільтрів далеко не всі є ефективними водоочищувачами. Єдине, що гарантує Міністерство охорони здоров'я, — ці пристрої не є джерелом забруднення води. Можу гарантувати, що розробки програми «Питна вода» поєднують в собі високу ефективність очищення води від хімічних і мікробіологічних забруднень з тривалим ресурсом роботи.

Потрібні установки для знесолення води невеликої та середньої продуктивності. Таку базову установку вже створено в нашому інституті. Вона пройшла випробування на Херсонському водогоні й дістала схвальну оцінку. Для випробування на водогоні в місті Береговому спроектована експериментальна установка для очищення води від надлишкового заліза та марганцю. Готуються до впровадження побутові та колективні очищувачі на основі використання нових сорбентів та фізико-хімічних методів. Розроблено більш як два десятки методик визначення у воді шкідливих органічних та неорганічних домішок на рівні, значно меншому за гранично допустиму концентрацію.

Розроблено нові технології та створено промислову базу по багатотоннажному випуску ефективних вуглецевих сорбентів та іонітів, що забезпечить потреби України у власних сорбційних матеріалах, конкурентоспроможних щодо зарубіжних аналогів. Дуже важливим результатом є розробка і виготовлення інститутом озонаторного устаткування малої та середньої продуктивності, що дає можливість уникнути використання хлору. Перелік можна продовжити.

— Тож, чистій питній воді бути?

— Без чистої питної води не може бути і самого життя. А за нього всі ми відчайдушно боротимемося.

Розмову вів Юрій ВЕЛИКОДНИЙ.

Фотоколаж Михайла САЧКА.

Польовий стан

ЖИТТЯ СТАНЕ СОЛОДШИМ?

У Коломийському районі місцевою владою прийнято рішення збільшити виробництво цукру для потреб населення за рахунок використання понадпланових площ.

З огляду на це нинішнього року на 200 гектарах додатково висіяно цукрові буряки в тих господарствах, яким не доводяться держзамовлення з цієї сільськогосподарської культури.

Що ж, це похвальна спроба зробити людям життя хоч трохи солодшим.

Василь БАБУХ.
Івано-Франківська область.

ЕНЕРГЕТИКИ ПРИДНІПРОВСЬКОЇ ДРЕС — КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ ТА ІНШИМ ВЛАДНИМ СТРУКТУРАМ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Така оцінка нашої нелегкої праці в державній галузі, що забезпечує життя всього народного господарства, нам незрозуміла. Умови, коли працівники державної основоположної галузі ледь животіють, а комерційні структури, котрі не виробляють продукції ні на копійку, купаються в розкошах, свідчать про деградацію нашої професії і взагалі державних підприємств.

Для чого пропонуються на споглядання нашим чесним народом продукти вартістю в 6—7 тисяч крб. за 100 грамів? Це — сваволя.

Ми не можемо висунути альтернативу, бо розуміємо, що страйк енергетиків призведе до повного розвалу держави. Але залишаємо за собою право категорично зажадати негайно задовольнити наші мінімальні вимоги, тому що й наш терпець уривається. Вимоги наші такі:

1. Збільшити заробітну плату, виходячи з діючих цін, у 5—6 разів з установленням індексації за подальшого подорожчання життя. Скасувати Декрет «Про регулювання фондів споживання».

2. Заборонити продаж товарів, вироблених на державних підприємствах, через комерційні структури.

3. Розв'язати питання про збільшення оптової вартості електричної й теплової енергії для підприємств у зв'язку з подорожчанням вартості газу та мазуту.

4. Скликати з'їзд енергетиків для вироблення проекту закону про енергетику в Україні й запропонувати його Верховній Раді.

Категорично наполягаємо розглянути наші вимоги у найкоротші строки і про рішення оголосити на дні Кабінету міністрів 18 травня. Вважаємо, що наші вимоги правомочні і такі, що можуть бути виконані. Ми, у свою чергу, зі своїми завданнями впораємося.

Звернення прийнято на робочих зборах у цехах електростанції. Усіх підписів — 1683.

За дорученням колективу — профком ПД ДРЕС.

ДИСКУСІЯ

ЧИ ТРЕБА РЕАБІЛІТУВАТИ ОУН-УПА?

Ще влітку минулого року «Голос України» видрукував статтю А.Білинського «Світло і тіні ОУН-УПА». Недавно редакція одержала поштою відгук на цю публікацію з далекого Парижа. Доктор із Сорбонни Володимир КОСИК, відомий у світі дослідник українських національно-визвольних змагань, робить спробу розставити всі крапки над «і» в неоднозначній дискусії, суть якої він виніс у заголовок.

Запитання актуальне і рано чи пізно мусить одержати остаточну відповідь. Донедавна радянська преса і наука писали про ОУН і УПА як про «бандитів». Тепер люди поволі довідуються правду, хоч не всі хочуть її бачити. Є навіть намагання, щоб найвищі органи незалежної Української держави не визнали ОУН-УПА воюючою стороною у визвольній боротьбі українського народу.

«Світло і тіні ОУН-УПА». Під таким заголовком з'явилася на сторінках «Голосу України» 1 і 3 липня 1992 року стаття Андрія Білинського, яка хибно висвітлює минуле ОУН і УПА. Звичайно, автор висловив свою особисту думку, на яку має право. Але доводиться стверджувати, що полемічними аргументами такого роду жодний науковець історичної правди не шукає і знайти не може. Історична правда спирається на документи і логічні на них висновки. Стаття порушила багато питань, які потребують уточнення. Тому перегляд цих важливих проблем не можна зробити в кількох рядках, бо ж ідеться про дуже важливий період історії українського народу, про боротьбу, в якій взяла участь велика частина населення України. Пора знати правду.

До генеалогії ОУН

Створення Української Військової Організації (УВО) не можна пов'язувати, як це робить автор, з «глибокою депресією» серед населення Галичини, викликаною постановою Ради Амбасадорів від 15 (а не 14, як подано у згаданій статті) березня 1923 року, бо УВО постала у 1920 році (її наказ N 1 був виданий 2.9.1920). УВО вважала себе революційною організацією, мета якої була працювати лише в інтересах української нації, інформувати світ про прагнення українського народу до власної незалежної держави, боротися за цю державу включно і збройними засобами, організувати народ до загального піднесення, втримувати дух непримиренності супроти займанця.

Організацію Українських Націоналістів (ОУН) створили у 1929 році представники УВО й кількох нелегальних організацій молоді із Західної України та еміграції з метою консолідувати свої сили, об'єднатися в боротьбі за незалежність українського народу, а не внаслідок виникнення і діяльності легальних українських політичних партій.

Немає нічого дивного, що в час, коли український народ був розділений між чотирма державами, ОУН розуміла під словом «нація» український народ в етнічному значенні. Цитований А.Білинським (з метою довести «недемократичність» ОУН) приклад Франції, де до французької нації зараховували (і далі зараховують) усіх громадян (також негрів з Африки і арабів), не має до України жодного відношення. У Франції тоді і тепер термін «національність», а отже, і «нація», означає і означає «громадянство». А українці, хоч були громадянами різних держав, належали до одної нації.

«Терористична організація»

Чи можна висловлюватися негативно про ситуацію, в якій одні партії діють легально, а ОУН, діючи нелегально, відмовилася визнати міжнародні акти, завдяки яким той чи той сусід привласнив частину української території? Боротьба за незалежність завжди відбувалася різними шляхами, в тому числі нелегально і збройними засобами. ОУН завжди ставила на свої власні сили, на силу українського народу, який, коли підніметься на революційний зрив, може перемогти. Глибока віра в силу і вартість свого народу (а її мав, між іншим, в еміграції також генерал де Голль, до якого не завжди доброзичливо ставилися союзники), ніколи в жодному народі не була «плакатом», як це бачить А.Білинський. Ця віра є вічна реальність кожного народу.

Усім відомо, що до підпільних організацій не лише «вербують», а й вступають добровільно особи, готові боротися за національні ідеали, за добро свого народу, за його свободу. Так зробили С.Бандера, М.Лебідь, Я.Стецько та інші. Це правда, що всі вони були дуже молоді. Але це були справжні ідеалісти. Всім відомо, що найчастіше молоді відважуються бути ідеалістами, а не люди старшого віку. Терористична діяльність ОУН була зумовлена боротьбою проти займанців, чужої влади, яка гнобила і переслідувала, проти окупантів, і так її розуміли ці молоді члени ОУН. Таку боротьбу провадили і провадять усі народи, які борються за свою волю, незалежність.

А.Білинський помиляється, коли каже, що ОУН, крім «терористичної діяльності», не провадила іншої роботи. Вона виховувала молодь не менше, ніж легальні організації, до яких, зрештою, належали також члени ОУН і в них були найбільш активним елементом. Коли А.Білинський пише, що ОУН **«не хотіла просто національної свідомості»** населення, а хотіла **«свідомості того, що незалежну державу можна здобути тільки збройним повстанням проти всіх окупантів під проводом ОУН»**, то він помиляється. Бо приготування українського населення до боротьби за свою свободу випливало з констатації, що в тодішній ситуації кожний загарбник української території не погодиться її добровільно віддати і дозволити, щоб на ній постала незалежна Українська держава.

Як судити про діяльність ОУН у 30-х роках? Якщо йдеться про вбивство польського міністра внутрішніх справ Б.Перацького, то процес виразно виявив, що наказ видав Крайовий провід ОУН. Про відлуння варшавського процесу в цій справі найкраще говорить супротивник. Ось декілька фраз з польської газети «Вядомосці Літерацке» (N 50, 15 грудня 1935, Варшава):

«Ті люди вбили, бажаючи служити справі свого народу. Ми не думаємо, що таким способом вони їй добре служили. Успішно служать вони їй тепер: три четвертини польської преси, що протягом сімнадцяти років не хотіли знати слова «український», протягом цих трьох тижнів навчилися цього слова і вже його не забудуть... 17 років товкмачили нам, що поширювання, навіть з допомогою насильства, на окраїнах польської мови є рівнозначним і поширюванням польськості, прищепленням любові до Польщі. А ось ці люди, хоч знають польську мову, не хочуть розмовляти по-польськи. Їхня ненависть до польської держави, до польського міністра, публіциста і поліцейського, поширилася на польську мову. Вчили нас, що ціла та Україна є штучним творінням, яке зникне з останніми слідами австрійської держави, творінням якої вона була. А тим часом — це та Україна своєю ненавистю до нас бухає сьогодні сильніше, ніж за тих давніх, неспокійних часів...»

Хоч як не дивно, думка А.Білинського зовсім протилежна до думки польського часопису, в якій, без виправдовування вбивства, відчувається розуміння і повага. Треба залишити на совісті А.Білинського його дальші твердження щодо «малограмотності» членів ОУН у селах, бо малограмотних до ОУН не приймали, члени її проходили відповідну ідеологічно-громадську підготовку. Крім цього, їх готували боротися зі зброєю за волю і добро народу, а не бути вбивцями, як підказує А.Білинський, наслідуючи в цьому пропагандистські твердження компартії та КДБ.

На знімку: марш ветеранів УПА у Луцьку. Фото Миколи ЗІНЧУКА.

Ідеологія ОУН

Це правда, що в 30-х роках дехто з націоналістів думав про «диктатуру» під час боротьби за визволення, але, за невеликим винятком, ніхто серйозно не уявляв собі, яким цей режим буде насправді у вільній Україні. А.Білинський пише, що «є підстави думати, що ОУН розраховувала на те», що в разі війни проти СРСР і утворення незалежної держави українці знайдуть підтримку з боку тоталітарної Німеччини. Бо, крім кількох членів проводу ОУН та інтелектуалів з-поза ОУН, таких сподівань молоді члени не мали. Питання, на кого орієнтуватися, стало однією з багатьох причин розколу ОУН на дві зовсім окремі організації, бо молоді вважали, що треба спиратися тільки на власні сили і боротися проти кожного, хто проти незалежності українського народу. А.Білинський про це нічого не пише.

Тут годиться зупинитися на одному питанні, яке має вирішальне значення у житті народу. Це — існування політичних сил, бо лише вони є двигуном політичного життя народу, нації. У листопаді 1987 року, щоб заохотити молодих громадян записатися на виборчі листи, французька влада передала по телебаченню наступне оголошення: «Політика — річ серйозна. Вона визначає життя або смерть народу». Легальні політичні сили діють лише в рамках закону держави, в якій вони існують. Нелегальна політична сила не визнає жодних законів окупанта. У вересні 1939 року впали польські закони, і українські легальні партії перестали існувати, самоліквідувалися. Закони однопартійної системи нацистів і більшовиків однаковою мірою не дозволяли їм існувати. Єдина ОУН, як нелегальна політична сила, для якої закони окупантів не мали значення, продовжувала існувати. Вона залишилася двигуном політичного життя народу. Після розколу, від лютого 1940 року, почали діяти дві зовсім окремі ОУН, і кожна з них по-своєму продовжувала свою діяльність і боротьбу.

Склавши тенденційно вирвані цитати з постанов Другого Великого Збору ОУН Бандери від квітня 1941 року в такий спосіб, щоб показати недемократичність цієї ОУН, яка, мовляв, прийняла «більшовицьку програму», А.Білинський не сказав нічого про інші постанови, які спрямовували всю її подальшу діяльність. Як ось, наприклад:

«Тільки вповні Суверенна Українська Держава може забезпечити українському народові свобідне життя й повний всесторонній розвиток усіх його сил... Тільки справедливий, націоналістичний суспільний лад буде основою сили Української Держави й основою вільного життя всього українського народу... Організація Українських Націоналістів продовжуватиме всіма силами революційну боротьбу українського народу без огляду на всі територіально-політичні зміни, які зайшли б на терені Східної Європи...»

Отже, і у разі німецької окупації. Не згадано також і те, що тоді було підтверджено прийняттям ОУН Бандери у 1940 році принцип боротьби українців разом з іншими поневоленими народами під гаслом: «Свобода народам і людині». Приємно нам це чи ні, але треба визнати, що такого широкого плану діяльності і боротьби не мала тоді жодна інша українська група, партія чи організація.

Не згадав А.Білинський також і про програмний маніфест цієї організації, в якому сказано, між іншим, таке:

«Ми, українці, підносимо прапор нашої боротьби за свободу народів та людини... Боремося за визволення українського народу та всіх поневолених Москвою народів... Боремося проти крайнього пониження людини в її праці та в її хаті, проти ограблення її з усякої радости життя, проти поголовного ожебрачування громадян, проти обтяжування жінок найтяжчим обов'язком під брехливою заслоною «урівноправлення», проти злочинного оглуплювання дітей і молоді брехливою більшовицькою «наукою», газетою, кіно, радіо, театром, мітингами та всією безтолковою агіткою сталінського режиму. Боремося: за гідність, свободу людини, за право визнавати одверто свої переконання, за свободу всіх віроісповідань, за повну свободу совісти. Боремося проти тиранії і терору більшовицької кліки, проти жахливого режиму НКВД... за право працюючих виявляти одверто свої політичні переконання словом і друком, відбувати свобідно прилюдні збори та творити свої політичні, громадські та професійні організації. Боремося проти економічного грабежу України... Боремося за те, щоб кожний поневолений Москвою народ міг вповні користуватися багатствами своєї рідної землі та здобутками своєї щоденної праці».

Яка інша тодішня українська політична група, партія чи організація мала таку широку і демократичну програму? Багато з цих постулатів знаходимо в прийнятій після війни Загальній декларації прав людини ООН. Цей програмний маніфест члени ОУН Бандери розповсюджували в 1941 році на центральних і східних землях України у формі листівок.

Ставлення до Німеччини

Не згадано також і про вказівки ОУН Бандери від травня 1941 року, в яких, між іншим, сказано, що в разі війни: **«На звільнених від московсько-більшовицької окупації частинах української землі, не ждучи ні нащо, ОУН проголошує відбудову Української Держави...»**

Сказано ясно, і тому 30 червня 1941 року було проголошено Акт відновлення Української держави.

А.Білинський написав неправду, кажучи, що в 1941 році «німецькі політики не вважали за трібне визначитись у ставленні до державно України, отже, шлях до співпраці з німцями був відкритий». Німецькі архівні документи виявляють, що націонал-соціалістична партія пильно стежила за діяльністю ОУН. Її відділ зовнішньої політики (АПА), чітко визначаючи діяльність ОУН як «антинімецьку», вважав, що ця діяльність є «якщо не провокаторською, то принаймні шкідливою» для Німеччини. Як доказ того шеф цього відділу А.Шікенданц постійно передавав в урядові відомства переклади антинімецьких статей, які з'являлися в пресі ОУН.

У вересні 1940 року, тобто вже після розколу ОУН на дві окремі організації, відділ зовнішньої політики партії вимагав «припинити» діяльність ОУН і скаржився перед рейхсканцелярією, що з військових мотивів цю «терористичну групу» підтримує адмірал Канаріс, шеф абверу. В листі до Гайдріха, шефа Головного уряду безпеки Рейху (отже, і гестапо) А.Шікенданц писав, що після того, як Радянський Союз зайняв Західну Україну, «ця група втратила останки свого політичного значення», і тому не розумно з нею рахуватися, тим більше що своєю діяльністю вона «загрожує безпеці держави». В такій ситуації «цілком виправданим був би розпуск цієї групи як політичної організації».

Однак Канаріс не погодився на це і далі вважав, що з огляду на політичну ситуацію такі радикальні заходи проти ОУН були зайвими і недоцільними. Це правда, що його служба (абвер) тримала контакт з ОУН через її представника в Берліні з 1938 року. Але не відповідає правді, що ОУН Бандери мала будь-які контакти з гестапо, як це твердить А.Білинський.

(Закінчення буде)

ФУНДАМЕНТ ВАШОГО МАЙБУТНЬОГО

Акціонерно-комерційний банк «ГРАДОБАНК» розпочав операції у грудні 1989 року як незалежна установа із заявленим статутним капіталом у 3,5 млн. крб. Наприкінці 1992 року статутний капітал банку вже складав 1,3 млрд. крб. За цей час активи збільшились у 230 разів і досягли 16,4 млрд. крб.; обіг за 1992 рік становив 210 млрд. крб.

На цей час Градобанк входить у число десяти великих фінансово-кредитних організацій країни. Він має мережу своїх філій, відділень та представництв, а також систему кореспондентських рахунків у банках багатьох країн світу (США, Німеччині, Англії, Швеції, Швейцарії, Японії, Іспанії, Ізраїлю та ін.) та державах ближнього зарубіжжя.

(Із звіту про діяльність АКБ «ГРАДОБАНК» у 1992 році)

ФУНДАМЕНТ ВАШОГО МАЙБУТНЬОГО

АКБ «ГРАДОБАНК»
залучає вільні кошти підприємств та організацій на депозитні рахунки.

Процентна ставка – по домовленості.

Мінімальна сума депозитного вкладу — 50 мільйонів крб.

Телефон для довідок 261-91-16

МП «ЮРЭК» (Украина) — фирма «ELEVEN» (Венгрия)

3 – 7 июня 1993 года

ВЫСТАВКА-ЯРМАРКА
товаров и предложений для бизнеса более 50 предприятий из ВЕНГРИИ:

- ☐ *компьютеры и товары для офиса;*
- ☐ *оборудование для зданий и сооружений;*
- ☐ *медицинская аппаратура и лечебные препараты;*
- ☐ *одежда и обувь;*
- ☐ *косметика;*
- ☐ *продукты питания;*
- ☐ *автопокрышки и диски;*
- ☐ *автокосметика и сигнализация;*
- ☐ *игрушки и сувениры;*
- ☐ *химтовары.*

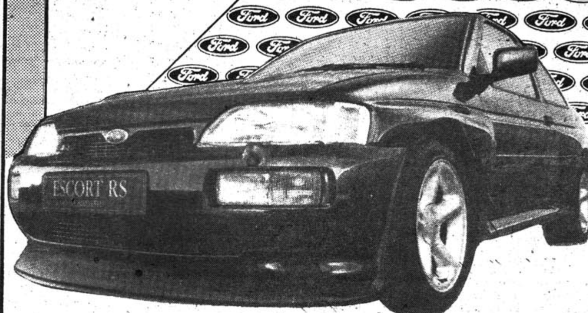
г. Киев, пр–т Академика Глушкова, 1
Центр Выставок и ярмарок, павильон N18
ежедневно с 10.00 до 17.00 (без выходных)

417-64-58, 417-22-74

Ford

ПРИЗНАЧАЄ ПОБАЧЕННЯ

26 - 30 травня ПАЛАЦ СПОРТУ
1 КИЇВСЬКЕ МІЖНАРОДНЕ АВТОШОУ

ЕКСПОЗИЦІЯ «ФОРД МОТОР» (044) 220-00-00

ПОНЕДІЛОК

17 травня

І ПРОГРАМА УТ

16.00 УТН.
16.10 Для дітей. Танцюйте з нами.
16.40 Дзвони Чорнобиля. Зона сьогодні.
17.20 Телефільм «Мир вам, бо терпіли».
18.20 «Деоют». Концерт молодих виконавців.
19.00 УТН.
19.10 Акценти.
19.25 Творче об'єднання «Громада» представляє: «Понеділок — день важкий», «Візитна картка», «Ближче до діла», «Острів душі».
20.20 До Міжнародного дня музеїв. Вперше на екрані. Наук.-поп. фільм «Музей Ханенків».
20.40 Реклама.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.35 Док. фільм «Крила мужності».
21.45 Вперше на екрані. Худ. фільм «Говори сміливо» (Італія).
23.05 І святе, і грішне. Роман Віктюк.
23.40 Концерт ансамблю «Галицька ревія».
0.10 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телемікст.
15.10 Блокнот.
15.15 Мультфільм.
15.30 440 герц.
16.10 Технодром.
16.20 Зоряний час.
17.00 Новини.
17.25 Телеканал «Останкіно» представляє програму «Знайомі незнайомці».
17.50 Погода.
17.55 Гол.
18.25 Відлуння тижня.
18.55 До Міжнародного дня музеїв.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Прем'єра худ. телесеріалу «Горячев та інші». 15 серія.
«Нова студія» представляє:
21.10 Бомонд.
21.40 Джем-сейшн.
22.40 Життєпис.
22.50 Монтаж.
23.00 Новини.
23.35 Мегамікс.
0.15 Прес-експрес.

ІІ ПРОГРАМА УТ, ІІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.20 Реклама.
7.25 Час ділових людей.
7.55 Ранковий концерт.
8.10 Автограф майстра. Михайло Рощин.
9.05 Вустами маляти.
9.35 XX століття в кадрі й за кадром. «Колись ми пригадаємо це».
10.20 Рек-тайм.
10.50 Дозвілля.
11.05 «Аліса в Країні чудес». Худ. фільм.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Реклама.
13.25 «Загублені у пісках». Худ. фільм.
14.30 Мульти-пульти.
14.40 Для користі всієї Росії.
14.55 Прем'єра док. фільму «Дика природа Америки» (США).
15.25 Там-там-новини.
15.40 Подолання. Художник Ф. Дьомін.
16.10 Європа — Азія.
16.55 Посольський приказ.
17.25 Спасіння-911.
18.20 «Укртелефільм» представляє: «Як у кота очі посоловіли». Українська народна казка.
18.30 Співає Павло Зібров.
18.45 Київська панорама.
19.05 Візитка. Ганна Безулик.
19.10 Мультфільм.
19.30 CNN.
20.00 Ридикюль.
20.40 Твої можливості, людино.
20.55 Візитка.
21.00 Вітроенергетика і конверсія в умовах ринку.
21.15 Які ми?
21.20 Тільки для чоловіків.
21.50 Дивень.
22.05 Бізнес-менеджмент (Уорлднет, США).
22.30 СІТ-3.
22.40 Фортуна. Комерційний огляд.
22.50 Джемікс.
22.30 Худ фільм «У смерті погана репутація».

ТЕЛЕСТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.55 Мультфільми.
14.10 «35 хвилин джазу».
14.45 Худ. фільм «Склянка води».
19.00 Мультфільми.
19.15 «1000+1»
19.20 Худ. фільм «Місячна райдуга».
20.50 Відеомузика.
21.10 Худ. фільм «Трюкач».

ВІВТОРОК

18 травня

І ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Худ. фільм «Роби — раз».
9.25 Доброго вам здоров'я.
9.55 Концерт дитячого хору «Вогник».
10.40 Худ. фільм «Говори сміливо».
12.00 УТН.
12.10 Клас — юніор — бізнес.
16.00 УТН.
16.10 Для дітей. «Вулик».
16.40 Освітній канал для школярів. Світова література. Поема М. Гоголя «Мертві душі» в ілюстраціях. Фізика. «На будівельному майданчику».
17.30 Наук.-поп. фільм «Моя Батьківщина — Крим».
18.15 Диво на склі.
19.00 УТН.
19.15 Україна і світ.
19.30 Депутатський канал.
20.05 Торкнись мене. Додаток до «Фант-лото «Надія».
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Вперше на екрані. Худ. фільм «Злочин стався».
23.05 Товариська зустріч з футболу. Збірна Литви — збірна України. 2 тайм.
23.50 Телефан. Хіт-парад.
0.35 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок»
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
9.05 440 герц
9.45 «Якось у Кусковому». Фільм-балет.
10.20 «Горячев та інші». Худ. телесеріал. 15 серія.
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Аварія». Худ. телефільм. 1 серія.
12.30 «Згадуючи Раневську». Док. телефільм. Фільм 1.
13.25 Мультфільми.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Діловий вісник.
14.40 Банки сьогодні і завтра.
15.10 Блокнот.
15.15 Мультфільм.
15.35 К. Дебюссі. «Море». Три симфонічні ескізи.
16.00 Стартінейджер.
16.45 Як досягти успіху.
17.00 Новини.
17.25 Телеканал «Останкіно» представляє програму «Кращий час».
17.50 Погода.
17.55 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
18.35 Назустріч кінофестивалю
18.55 Тема.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Худ. фільм «Мир входящому».
22.30 Хіт-парад «Останкіно». У перерві — 23.00 Новини.
23.50 Останній імператор.
0.50 Прес-експрес.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.20 Реклама.
7.25 Час ділових людей.
7.55 Мульти-пульти.
8.05 Момент істини?
9.00 Коміки XX століття. Бастер Кітон. Програма Е. Рязанова.
10.10 Паралелі. «Місто готується до ювілею».
10.25 Манера.
11.00 «Не горюй». Худ. фільм.
12.30 Мульти-пульти.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Реклама.
13.25 По сторінках «Вечірнього салону».
14.55 Телебіржа.
15.25 Там-там-новини.
15.40 Студія «Рост». Марні уроки.
16.10 ТрансРосефір. «Як поживаєш, Уфа?».
16.55 Безшумні лідери.
17.25 Співає гурт «Соколи».
18.00 На сьомій сесії Верховної Ради України.
18.55 Київська панорама.
19.15 «Хіала» інформує.
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 168 серія.
20.15 Кримінальна хроніка тижня.
20.25 На сьомій сесії Верховної Ради України.

ТЕЛЕСТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

14.25 Мультфільми.
14.40 Худ фільм «Хук».
17.00 Відеомузика.
19.05 Мультфільми.
19.20 «1000+1».
19.25 Худ. фільм «Мисливець за роботами».
21.00 Відеомузика.
21.20 Худ. фільм

СЕРЕДА

19 травня

І ПРОГРАМА УТ

8.00 Свічадо.
8.45 Худ. фільм «Світла постать».
10.05 «Солом'яний дзвін». Всеукраїнський фестиваль дитячої пісні.
10.35 Шкільний екран. 8 кл. Світова література. А. де Сент-Екзюпері. «Маленький принц».
11.05 Кінопроба. Телегра.
12.00 УТН.
12.10 Село і люди.
16.00 УТН.
16.10 Запрошують юні музиканти.
16.30 Як вижити селу.
17.05 Поезія і музика Києво-Могилянської академії.
17.30 «СВ — сімейний варіант».
18.00 Художня панорама. Творчість Ж. Корягіної.
18.45 Прем'єра наук.-поп. фільму «Гніздо» («Київнаукфільм»).
19.00 УТН.
19.10 Акценти.
19.25 «Довга дорога до Галича». Відеофільм.
20.35 Реклама.
20.40 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 За і проти.
22.15 Вперше на екрані. Худ. фільм «Гол у Спаські ворота».
23.40 Несподіваний дощ. Телеконкурс шлягеру.
0.20 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.30 «Ранок».
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Домісолька.
8.40 Прем'єра худ телефільму «Просто Марія».
9.25 Торговий міст.
9.55 «Сім братів». Мультфільм.
10.10 Рок-урок.
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Аварія». Худ. телефільм. 2 серія.
12.25 «Згадуючи Раневську», Док. телефільм. Фільм 2.
13.35 «Нове плаття короля». Мультфільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телемікст.
15.15 Мультфільм.
15.35 Прем'єра наук.-поп. фільму «Літературний квартал»
16.20 Клуб 700.
16.50 Технодром.
17.00 Новини.
17.20 Телеканал «Останкіно» представляє програму «Куди веде шлях».
17.45 Азбука власника.
18.00 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
18.45 Мініатюра.
19.00 Дві версії.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Вперше на телеекрані. Худ. фільм «Наша людина в Сан-Ремо».
22.20 Авторська програма В. Молчанова. «Я, ти, він, вона».
23.00 Новини.
23.20 Л-клуб.
0.05 Прес-експрес.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.25 Час ділових людей.
7.55 Ранковий концерт.
8.10 Вітчизна моя. Перетворення.
9.05 У Ксюші.
9.35 Козирна дама.
10.05 Балет Санкт-Петербурга. Д. Павлов. «Пишка».
11.05 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 168 серія.
11.55 «І я усміхаюсь тобі...». Спогад про Інну Гофф.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Реклама.
13.25 Якщо вам після...
13.55 Співають драматичні актори. Конкурс пісні ім. А. Миронова.
14.55 Гра без програшу.
15.15 Бізнес: нові імена.
15.30 Там-там-новини.
15.45 Студія «Рост». «15-річний капітан».
16.15 ТрансРосефір «Далекий Схід».
17.00 Християнська програма.
17.35 Данайте з'ясуємо.
17.50 Мультфільм «Що сильніше?».
18.00 На сьомій сесії Верховної Ради України.
19.00 Київська панорама.
19.20 «Хіала» інформує.
19.30 Прем'єра худ телефільму «Санта-Барбара». 169 серія.
20.20 На сьомій сесії Верховної Ради України

ТЕЛЕСТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

15.10 Мультфільм.
15.20 Худ. фільм «Опудало».
19.30 Мультфільми.
19.50 «1000+1».
19.55 Худ. фільм «Чорна стріла».
21.25 Інформаційна програма «Рулетка».
21.35 «1000+1».
21.40 Худ. фільм «В облозі».

ПРИЙМАЮТЬСЯ ЗАМОВЛЕННЯ

на будь-які імпортні товари за купони.

Розрахунок — безготівковий.

Вже сьогодні на складі — м'які шкіряні меблі з Німеччини.

Дзвоніть нам у Житомир,
телефон-факс: (0412) 37-27-81.

ФІРМА «СКІФ» ПРОПОНУЄ:

Трактори Т-150: колісний, гусеничний,
бульдозер, навантажувач.
Напівпричепи для легкових автомобілів та міні-тракторів.
Самохідні шасі Т-16МГ.
4 колісні мотоцикли ЗІМ-356.
Двигуни для тракторів Т-150.
Партії тепловентиляторів «Уют-4М».

Телефони у Харкові: (0572) 26-85-17, 63-75-83.

Мы ищем дистрибьютера

Совместное белорусско-американское предприятие, имеющее большие потенциальные возможности расширения поставок на рынок Республики Беларусь и за его пределы современной телекоммутационной техники, ищет партнера, способного осуществлять деятельность дилера в западном стиле.

ЕСЛИ

Вы считаете, что ваше предприятие:

✦ имеет группу специалистов, которые после обучения у нас смогут демонстрировать наше оборудование, инсталировать его, а также осуществлять гарантийное и постгарантийное обслуживание и обучать пользователей;
✦ имеет соответствующие рыночные связи, необходимые для продажи наших изделий;
✦ имеет торговые офисные помещения, необходимые для осуществления бизнеса в западном стиле и оснащенные телефонной, телефаксной связью, достаточной для обеспечения постоянного доступа к Вам;
✦ имеет складские помещения, необходимые для создания наличных запасов техники и комплектующих изделий к ней;
✦ обладает соответствующим опытом в области маркетинга и рекламы;
✦ своими финансовыми связями и возможностями, а также благодаря квалификации своих специалистов сможет обеспечить интенсивное развитие торговли,

И

если Вы хотите заниматься прибыльным бизнесом в современном стиле, сообщите нам как можно подробнее о себе

по адресу: РБ, 220114 г. Минск, а/я 38.

У номері за 12 травня реклама «Навчайтесь в Угорщині» опублікована з плівки закордонного рекламодавця. Редакція не несе відповідальності за граматичні помилки у тексті реклами.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

★ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
★ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 845793

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Зам. 0311088.

Сторінки 1, 6 набрані і зверстані в комп'ютерному центрі «Голосу України».